

Noa Lark

A KIS TEKNŐS

A kis teknős és az ezüst erdő

A titokzatos kódos erdő

Noa Lark

A KIS TEKNŐS

A kis teknős és az ezüst erdő

A titokzatos ködös erdő

 Publio

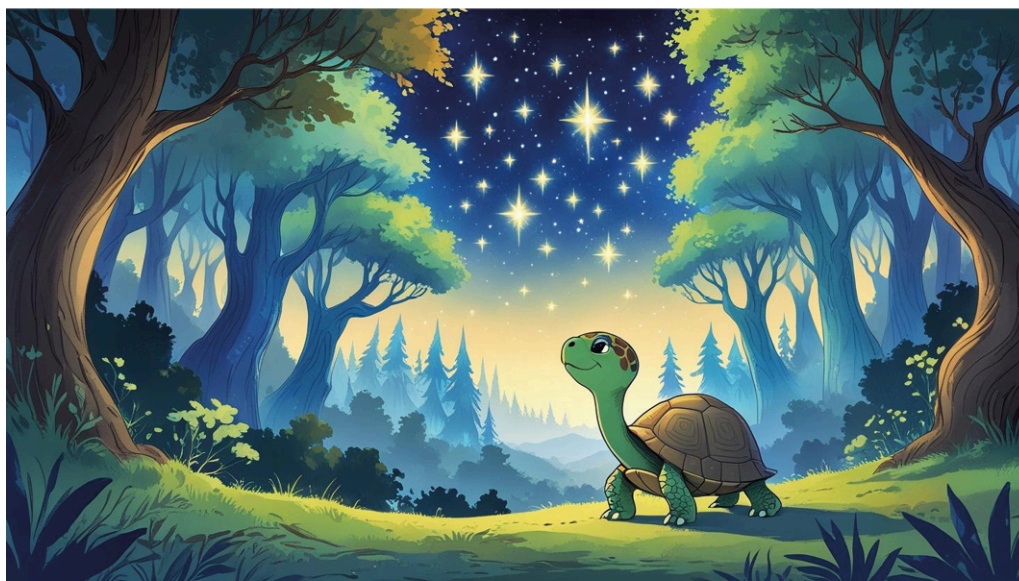
Copyright © Noa Lark, 2026
Minden jog fenntartva!
Kiadta a Publio Kiadó Kft.,
9178 Hédervár, Kont István utca 2.
publio.hu
ISBN: 978-615-103-511-5
Szöveg © Noa Lark, 2026

A VÖLGY ÉS AZ ÁLMOK

Élt egyszer egy kis teknős egy gyönyörű, zöld völgyben, amely telis-tele volt virágokkal, pillangókkal, hatalmas fákkal és minden jóval. A völgy közepén egy tiszta patak csörgedezett, körülötte virágok ezrei nyíltak, az illatok együtt táncoltak a szélben, és minden állat boldogan élt, játszott egymással. A völgy lakói között élt a kicsi és bátor teknős, akit mindenki csak Kis Teknősnek hívott. Vállán apró virágszálakat hordozott, amelyeket reggelente szedegetett az erdőben.

Kis Teknős mindig arról álmodott, hogy egyszer feljut a Csillagok Erdejébe, ahonnan a csillagok minden éjjel álomba ringatták az egész völgyet. A történetek szerint az erdő fái képesek beszélni, és a csillagok őrzik azokat az álmokat, melyek a szeretetet és a békét hozzák az állatok életébe.

AZ ELHATÁROZÁS

Egy hajnalon, amikor a Nap éppen csak felkelt, Kis Teknős elhatározta, hogy elindul felfedezni a Csillagok Erdejét. Pár barátja, a gyors Nyuszi, a ravasz Róka és a bölcs Bagoly is meghallotta, hogy Kis Teknős útra kel. Mindannyian aggódtak érte, hiszen az erdőhöz a hegyen át vezetett az út, amely meredek volt és nehézségekkel teli.

– Kis Teknős, biztos vagy benne, hogy el akarsz menni? Én egy nap alatt feljutok, de te túl lassú vagy! – ugrálgatott Nyuszi Kis Teknős körül.

– Nem az a lényeg, hogy milyen gyorsan haladsz – szólt Bagoly, aki mindig bölcs tanácsokkal látta el barátait. – Ha kitartó vagy és lépésről lépésre haladsz, elérheted a célod.

Kis Teknős bólintott, és minden barátjával megosztotta azt az álmát, hogy a csillagok alatt szeretné eltölteni az éjszakát. Egyes állatok szemében kétkedés, míg másokéban bátorítás csillogott. Kis Teknős úgy érezte, hogy a bátorság és az akaraterő az ő oldalán áll.

Még a reggeli harmat fénye csillogott a leveleken, amikor Kis Teknős elindult a kalandra. A völgy szélén búcsút intett barátainak, és elindult a meredek hegyre. Az első néhány lépés könnyűnek tűnt, Kis Teknős lelkesen haladt előre. Azonban ahogy emelkedett, a talaj egyre sziklásabbá vált, és a levegő is hűvösebb lett.

Mire elérte az első kanyart, már fáradt volt, de nem adta fel. „Egy lépés egyszerre!” – mondta magának. A patak zubogó vízesése mellett haladva érezte, hogy az erdő hívogató varázsa egyre közelebb kerül hozzá.

A BARÁTOK SEGÍTSÉGE

Néhány óra elteltével egy kis pihenőt tartott, amikor hirtelen megérkezett Nyuszi és Róka. Nyuszi izgatottan ugrándozott, míg Róka óvatosan nézegette a környéket.

– Csatlakozunk hozzád! – mondta Nyuszi. – Segítünk neked feljutni!

A kis csapat együtt folytatta az utat. Róka figyelte az ösvény nehézségeit, szorgalmasan megkeresve a legjobb utat. Nyuszi gyors mozgásával biztosította Kis Teknős számára a lendületet, és gyakran visszafordult, hogy biztos legyen abban, hogy barátja lépést tud tartani.

Ahogy a Nap egyre feljebb emelkedett az égen, úgy haladt előre Kis Teknős, ám a csapás egyre meredekebb és sziklásabb lett. Kis Teknős sokszor megállt, hogy kifújja magát, barátaival egymást kérdezték, jól vannak-e.

– Fáradt vagy? – kérdezte Róka, miközben ropogós leveleket és friss, zsenge hajtásokat hozott neki. – Egyél, hogy legyen energiád!

Kis Teknős boldogan elfogadta az ínycsiklandó finomságot és elhatározta, hogy még egy kicsit halad előre.

– Köszönöm, barátom! Ezen a helyen az igazi barátok segítenek egymásnak – mondta, és még több erőre kapott.

